

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE
Glasi Slovencev v Argentini

Leto LXXXI | 14. aprila 2022 - Buenos Aires, Argentina | Št. 5

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

VELIKONOČNO VOŠČILO

Spoštovane Slovenke in Slovenci, dragi argentinski prijatelji!

Z veseljem se spominjam srečanj z vami v različnih slovenskih skupnostih, ko sem pred 28 leti obiskal Argentino. Ob letošnjih velikonočnih praznikih pa sem povezan z vami v molitvah in z najboljšimi željami kot novomeški škof in predsednik Slovenske škofovske konference.

Sv. Avguštin je zapisal, da je »Gospodovo vstajenje je naše upanje!« Cerkevni učitelj je s to trditvijo želel krščansko občestvo okrepiti na poti vere v večno življenje in da ne bi ob soočenju s trpljenjem, zlom in dejstvom smrti, izgubili pogum in obupali. Vprašanje upanja je še posebej na mestu v letošnjem času priprave na veliko noč, ki je zaznamovan z zlom vojne v Ukrajini in z vsemi posledicami, ki jih vojna prinaša.

Velikonočno jutro je začetek novega stanja. Jezus je vstal, da bi sam živel v nas in da bi v njem bili že na tem svetu deležni Božjega življenja tudi mi. Ob zori velikonočnega jutra sta Peter in Janez našla grob prazen. Magdalena in druge žene so srečale vstalega Jezusa; ob lomljenju kruha sta ga spoznala tudi

učenca na poti v Emavs. Vstali Gospod se je zvečer prikazal tudi apostolom v zgornji izbi, nato pa še drugim učencem v Galileji.

Tudi mi smo ob premišljevanju teh evangeljskih poročil povabljeni, da Vstalega prepoznamo v konkretnih življenjskih okoliščinah, ga sprejmemo v svoja življenja kot sopotnika, ki ima z nami sočutje in nas vodi v življenje.

V imenu slovenskih škofov vam voščim veselo veliko noč in naj bo Gospodov mir z Vami vsemi!

msgr. dr. Andrej Saje

novomeški škof in predsednik slovenske škofovske konference

'Ne bojte se! Vem, da iščete Jezusa, križanega. Ni ga tukaj. Vstal je ... pridite, pogledajte kraj, kamor je bil položen'

(Mt 28,5-6).

*Naj bo vstali Kristus vsemu človeštvu vir pravega notranjega miru v teh časih strahu in negotovosti.
Blagoslovljeno Veliko noč!*

ZEDINJENA SLOVENIJA - SVOBODNA SLOVENIJA

VELIKA NOČ 2022

SVOBODNA SLOVENIJA

MLADINA NAŠEGA DOMA | *Prve dejavnosti v letu 2022*

Galactic pust

Kot je naša vsakoletna navada, smo tudi letos mladi iz San Justa organizirali pustno veselico. Vedno izberemo tematiko, po kateri oblikujemo oglase in okrasimo prostor. Tako smo ob tej priliki izbrali ime "Galactic pust".

Želeli smo uživati zadnje dneve poletnega vremena, zato smo odločili, da bi praznovali na Naši domačiji, kjer smo imeli na razpolago tudi bazen. V ponedeljek, 28. februarja smo se zgodaj zjutraj odborniki odpeljali tja in poskrbeli za vse potrebno, da bi mladina preživela čudoviti dan. Prinesli smo hrano, pijačo in zvočnike. Prinesli smo tudi cel kup okraskov, ki smo jih z navdušenjem ustvarjali tedne pred dogodkom. Veliko mladih se je v ta namen zbiralo v Našem domu, kjer smo pridno delali in vmes tudi kaj okusnega delili.

Dokončali smo s pripravo prostora komaj par minut pred 11. uro, ko so prispeli mladi iz vseh okrajev s skupnim avtobusom. Opol dne smo okusili odlične mesne sendviče, ki smo jih kar dvakrat postregli. Ves dan smo uživali ob odličnem vremenu! Ni bilo priložnosti za dolgčas, saj smo poleg glasbe, baze na in vesele družbe, imeli tudi na razpolago nogometno in odbojgarsko igrišče.

Zvečer smo se najedli z dobrimi picami in zaključili dan s plesom ob ritmu glasbe vseh vrst. Ob 22. uri pa je skupni avtobus prišel po nas, da bi nas odpeljal domov. Odborniki in pomočniki smo še nekaj časa ostali, da smo počistili ves prostor. Zelo smo bili zadovoljni s tem, kar smo bili zmožni izpeljati. Upamo, da bomo lahko še naprej pripravljali take prijetne dejavnosti!

Sprejem novih članov

V soboto, 19. marca, smo v Našem domu v San Justu sprejeli 5 novih članov. To so: Magui Grilj, Melina Denevi, Andrej Malovrh, Andrej Modic in Nace Amalfi. Z veliko odgovornostjo in ljubeznijo sprejemamo izziv, da jim pomagamo in jih spremljamo na poti, ki se zanje letos začena.

Želeli smo obeležiti ta pomemben dogodek na posebni način, zato smo naredili nekaj, česar do sedaj še nismo: pripravili smo taborjenje v Našem domu! Med igrami, glasbo in okusno hrano smo preživeli prijeten večer. Zaključili pa s kresom, kjer smo novim članom izrekli sledeče besede:

»Ta ogenj, ki gori med nami, ni samo zato, da ga začasno občudujemo in se ob njem

ogrevamo. Potrebuje, da ga dan za dnem ohranjamo. Ta ogenj je naša mladina, naša skupnost, je vsak izmed nas, ki k njemu prispeva. S čim pomagamo, da ne ugasne? Darujemo čas, talente, veselje, vero? Kaj lahko še naprej darujemo? Ali smo kdaj tudi mi vzrok, da se plamen počasi ugaša? Vrednote naših prednikov so bile drva, s katerimi se je prižgal. Od takrat naprej se je vsak mlad daroval, da bi razsvetlil bodoče generacije. Danes dobivamo pet novih vej, ki k temu prispevajo. Želimo vam, da vas bo naš ogenj veselo razsvetlil skozi mlade dni in da mu boste tudi vi z odgovornostjo in ljubeznijo poddelili vse, kar ste pridobili. "Od nas odvisno je, da ogenj bakle gori naprej. Ponosno ga prenesimo združeni v bodoči rod".«

Naslednje jutro smo se združili pri sveti maši zatem pa smo imeli skupni zajtrk ter zanimivo predavanje.

Več slik in posnetkov si lahko ogledate na našem Instagramu @sdfs.sanjusto

[instagram](#)

Mladina Našega doma

OBČNI ZBOR

Centralne mladinske organizacije

V nedeljo, 27. marca, smo se mladi zbrali v Slomškovem domu, da smo obeležili začetek jubilejnega leta. Centralna mladina praznuje 70 let nepretrganega delovanja, katerega namen je povezovati mlade iz vseh okrajev v ohranjanju vrednot, ki so nam bile posredovane.

Zbrali smo se ob 9. uri pri sveti maši, ki jo je daroval g. Franci Cukjati. Mladi smo sodelovali s petjem in branjem. Po maši smo delili skupni zajtrk in nato pričeli z občnim zborom.

Ob lepem številu udeležencev smo si ogledali posnetek o delovanju v letih 2020 in 2021. Čeprav so bile v tej dobi naše dejavnosti omejene zaradi pandemije, smo lahko veliko lepega dosegli!

Sledila je predstavitev novega odbora za leto 2022, ki je tako sestavljen:

Predsednik: Niko Oblak
Blagajnik: Roman Hribar
Tajnica: Alenka Modic
Gospodarja: Paula Urbančič in Joaquín Conde
Kulturni referentki: Irina Podržaj in Cintija Magister
Verska referentka: Saši Selan
Športna referenta: Marko Loboda in Natalia Smole
Socialna omrežja: Jana Urbančič

Nato smo se pogovarjali o naših skrbih, načrtih ter skupnih ciljih. Hvala vsem, ki ste se odzvali našemu vabilu!

Odbor SDO-SFZ 2022

OBCNI ZBOR

Društvo Slovenska vas

Marec je že od nekdaj mesec naših občnih zborov. V tem času, ko se že vendar postopoma normalizira osebno in tudi družbeno delovanje, smo se v nedeljo, 27. marca, zbrali v Hladnikovem domu, da najprej pregledamo zelo omejeno delovanje v lanskem letu, predvsem pa da z novim odborom in prenovljenim zagonom poživimo kulturno, šolsko, družabno in športno delovanje, v letu ko bomo praznovali 70. obletnico Društva Slovenska vas.

Na volitvah je bila navdušeno potrjena predlagana lista s sledečo sestavo:

Predsednica: Kristina Grbec Žitnik
Podpredsednica: Luciana Servin Čuč
Tajnik: Franci Sušnik
Blagajničarka: Sonja Gerkman
Gospodar: Valentin Grbec
Kulturni referent: Dani Grbec
Knjižničarka: Helena Cerar
Športni referent: Bruno Cruz Rozman
Gradbeni referent: Federico Cerar
Odborniki: Vinko Glinšek, Toni Burja CM, Marija Gerkman, Boris Rot
Namestniki odbornikov: Pavla Grbec, Franci Rozman, Andrejka Barle, Marko Zorko
Nadzorni odbor: Franka Požes, Silvija Burja, Pavle Jemec
Namestniki: Andrej Nabergoj, Luciana Zupančič

Novoizvoljena predsednica se je najprej zahvalila Vinku Glinšku, ki je zadnjih osem let zapored predsedoval odboru, že preje pa je tudi vodil Društvo štiri dvoletne dobe med leti 1992 in 2000. Zahvali za vztrajno požrvalno delovanje so se pridružili vsi navzoči. Vse člane in tudi ostale vaščane je povabila k sodelovanju, saj le če bo vsak prispeval po svojih sposobnostih bomo doživeli ponoven razcvet skupnosti, ki ima dve glavni zbirni mesti: vaška cerkev Marije Kraljice in Hladnikov dom s prostranim igriščem.

Franci Sušnik

SEJA SVETA VLADRE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA SLOVENCE PO SVETU

Na povabilo predsednika Vlade Republike Slovenije Janeza Janše se je 22. marca v Ljubljani sestal Svet Vlade RS za Slovence po svetu. Njegovi člani so predstavniki slovenskih skupnosti iz zdomstva ter izseljenstva, predstavniki slovenskih organizacij, ki delujejo na področju skrbi za ohranjanje slovenstva po svetu, in ministri, katerih resorji so močnejše vpeti v teme, povezane s Slovenci po svetu. Seji Sveta Vlade RS za Slovence po svetu je predsedoval Janez Janša, kot podpredsednica sveta pa je na seji sodelovala ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Helena Jaklitsch. Prisotni so bili tudi zunanji minister dr. Anže Logar, minister za kulturo dr. Vasko Simoniti, ministrica za izobraževanje, znanost in šport dr. Simona Kustec, minister za finance mag. Andrej Šircelj, minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Janez Cigler Kralj, državni sekretar na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo Andrej Čuš, direktor Zavoda RS za šolstvo dr. Vinko Logaj in dr. Mihaela Knez s Centra za slovenščino kot drugi in tuj jezik.

Seja je potekala hibridno, s čimer je bilo omogočeno aktivno sodelovanje tudi tistih članov, ki se zasedanja niso mogli udeležiti osebno. Prek spleta so se oglasili predstavniki iz Avstralije, Brazilije, ZDA, Srbije ter predstavnik Svetovnega slovenskega kongresa. Osebno so na seji sodelovali predstavniki iz Argentine, Kanade, Luksemburga, Hrvaške in Nemčije. Argentinske Slovence sta na Seji Sveta Vlade RS predstavljala Mariana Poznič, odbornica društva Zedinjena Slovenija in urednica tednika Svoboda Slovenija ter inž. Jure Komar, predsednik društva Zedinjena Slovenija.

Osrednji del razprave je bil namenjen aktivnostim za ohranjanje in krepitev znanja slovenskega jezika Slovencev po svetu, stanju slovenskih skupnosti v obdobju po pandemiji ter o predlogih za izboljšanje položaja slovenskih skupnosti po svetu. Uvodoma je vse sodelujoče pozdravil predsednik vlade, pri čemer je izpostavil pomembnost tovrstnega sodelovanja s Slovenci po svetu za matično domovino.

Ministrica dr. Jaklitsch je pozdravila vse navzoče in se zahvalila predsedniku in drugim ministrom, ki so v minulih dveh letih izkazali naklonjenost in podporo vsebinam, povezanim s Slovenci po svetu. »Delo je veliko lažje s podporo predsednika vlade in kolegov ministrov,« je povedala ministrica ter poudarila, da so si na Uradu še posebej prizadevali, da bi bili z rojaki kar najbolj povezani. »Čutili smo, kako pomemben je osebni stik v času epidemije, ko so bile dejavnosti marsikje precej okrnjene,« ter podčrtala, da je covid pokazal tudi pozitiven vidik, saj so se marsikje začeli aktivno vključevati tudi mladi, ki so pokazali svoje talente, sposobnosti in obvladovanje digitalnega sveta. Ta je namreč postal glavna pot za ohranjanje stikov tako v skupnosti kot tudi z matično domovino.

V nadaljevanju seje so člani sveta, ki predstavljajo Slovence v izseljenstvu in zdomstvu, predstavili stvarnost slovenske

diaspore ter izpostavili hvaležnost za vso skrb, ki jo je s svojim ciljno naravnanim delom izkazala slovenska vlada. Še posebej so se zahvalili ministrici dr. Jaklitsch za njeno aktivno držo ter pripravljenost za iskanje načinov, kako izboljšati njihov položaj. Kot so izpostavili, so bili izrednega pomeni tudi vsi ministrični obiski pri slovenskih skupnostih, ki so, še posebej v luči dolgotrajnih epidemioloških omejitev, ponovno zbrali in povezali slovensko skupnost med seboj ter jim vlili nov zagon in samozavest za ohranjanje slovenske identitete in povezanosti s Slovenijo. Strinjali so se, da je ohranjanje slovenskega jezika ključnega pomena, saj izguba jezika pospeši tudi asimilacijo. Slovenija jim je lahko in jim mora biti v podporo na strokovnem področju, z ustreznimi gradivi, učitelji in izobraževanji, največjo vlogo pa še vedno nosijo sami, saj morajo poskrbeti, da je slovenščina pogovorni jezik v družinah in v skupnostih. Le tako se bo jezik lahko zares ohranil. Eden izmed izzivov, ki so ga izpostavili, so tudi stroški vzdrževanja društvenih prostorov. Časi so se spremenili, aktivnosti so pogosto organizirane drugače, število članov ponekod upada. Soočajo se tudi z generacijskim preskokom, kar pa je seveda tudi priložnost za osvežitev in dopolnitev dejavnosti z namenom pritegnitve mlajših generacij. V nadaljevanju je beseda tekla tudi o spremembah in posodobitvah dela Sveta kot posvetovalnega telesa vlade. Predlagali so, da bi se srečevali pogosteje, saj bi tako lahko bili bolj operativni, ažurno bi predstavljali izzive in možne rešitve ter spremljali napredek. Ker se mandat tokratnega sveta letos zaključuje, bo to ena izmed prvih nalog naslednje sestave.

V nadaljevanju so ministri predstavili aktivnosti, ukrepe in politike, ki so v okviru njihovih resorjev posebej namenjene skrbi za Slovence zunaj matične domovine. Minister dr. Simoniti je izpostavil pravkar sprejeto Resolucijo o nacionalni jezikovni politiki, ki je eden od strateških dokumentov države in namenja pomembno skrb tudi ohranjanju slovenskega jezika med Slovenci zunaj Slovenije. Ministrica dr. Kustec je predstavila široko paleto aktivnosti Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, s posebnim poudarkom na mreži učiteljev dopolnilnega pouka slovenskega jezika v dvajsetih državah ter mreži lektoratov, ki so ustanovljeni na kar 58 univerzah. Vsako leto organizirajo poletno šolo. Izrednega pomena je tudi letošnja sprememba ureditve na področju vpisa na slovenske univerze, ki

po novem zagotavlja ločena vpisna mesta za Slovence zunaj matice. Minister Šircelj je poudaril povečanje finančnih sredstev, namenjenih sofinanciranju delovanja in aktivnosti naših rojakov. Za Slovence po svetu je ključna tudi diplomatsko konzularna mreža, ki jo je predstavil minister dr. Logar. Posebna zahvala gre tudi Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki si v zadnjem času v sodelovanju z uradom prizadeva za krepitev gospodarskega povezovanja med slovenskimi gospodarskimi strukturami po svetu in z ustanovami v matični domovini.

Dotaknili so se tudi ene izmed zaenkrat še neuresničenih, vendar legitimnih želja, da bi Slovenci po svetu imeli svojega predstavnika v parlamentu. Gre za pomembno priznanje našim rojakom, ki bo lahko pomembno prispevalo k učinkovitejšemu uresničevanju njihovih prizadevanj na točki, kjer se kreira zakonodaja, obenem pa bi imelo tudi veliko simbolno vrednost. Slovenci po svetu so namreč izrednega pomena za Slovenijo, so njeni najpomembnejši glasniki, promotorji, diplomati, kar se je pokazalo že pred 31 leti, ko je Slovenija pričevala svojo samostojno pot in se kaže tudi danes, za kar se jim je premier tudi iskreno zahvalil.

Slovenci po svetu so namreč izrednega pomena za Slovenijo, so njeni najpomembnejši glasniki, promotorji, diplomati, kar se je pokazalo že pred 31 leti, ko je Slovenija pričevala svojo samostojno pot in se kaže tudi danes.

V zaključku je bilo izpostavljeno, da si bo Republika Slovenija prek Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter preko aktivnosti vseh ministrstev in vladnih služb še naprej prizadevala za ohranjanje in nadgradnjo trdne vezi med matično domovino in Slovenci po svetu.

Poleg udeležitve na Seji Sveta Vlade Republike Slovenije za Slovence po svetu sta Mariana Poznič in Jure Komar potovanje v Slovenijo izkoristila tudi za to, da sta se srečala s predsednikom Republike Slovenije Borutom Pahorjem, z novim predsednikom Slovenske škofovske konference, škofom Andrejem Sajem, ministrico za Slovence po svetu, dr. Heleno Jaklitsch in ministrico za izobraževanje, znanost in šport, dr. Simono Kustec. Med obiskom v Sloveniji sta tudi predstavila dejavnost Slovencev v Argentini, Zbornik Svobodne Slovenije »Zdaj gre za Slovenijo!« in videoposnetek »Slovenija, zapojmo ti!« v Trstu, Celovcu, Ljubljani in Škofji Loki. O vseh teh dejavnostih bomo poročali v prihodnjih številkah.

Jože Jan
Vir: Gov.si

Po uspešni ekskurziji-romanju leta 2019 v Monigo in druge kraje, kjer so bila koncentracijska in begunska taborišča v Severni Italiji, so za naslednje leto v Rafaelovi družbi in knjižnici Dušana Černeta v Trstu pripravili ogled Gonarsa in Chiesanuove. Krajev, kjer je fašistična Italija odprla koncentracijska taborišča za civiliste s področja, ki ga je zasedla Kraljevina Jugoslavija leta 1941. V njih so bili pretežno Slovenci in Hrvati, pa tudi Črnogorci. Pa je koronavirus preprečil ekskurzijo, vendar le za eno leto. 12. marca 2022 smo se iz Ljubljane odpeljali v dveh omnibusih (našega sta vozila dolgoletna znanca Edita in Brane); nekaj se jih je vkrvalo še na poti in na italijanski strani, vendar v manjšem številu, kot pred dvema letoma. Tudi Argentinci smo bili samo štirje. Prav luštno je bilo spet sedeti na vzvišenih sedežih in opazovati – po dveh letih – nov videz krajev, čeprav se lahko zgodi, da se mimo njih redno peljemo, pač v osebnih avtomobilih. Tudi družbe se človek razveseli, čeprav ne morem reči, da smo spet videli stare obraze, ker smo v zaprtih prostorih še vedno nosili maske.

Motto ekskurzije je bil **Po poteh Franceta Balantiča, drugih slovenskih internirancev in p. Corteseja**. To bi bilo ravno ob stoletnici Balantičevega rojstva, pa so zdravstveni protukrepi prisilili, da je obisk teh krajev bil za eno leto preložen. V prvem delu vožnje smo se na avtobusih seznanjali z Balantičevo usodo in njegovih sotrpinov s prebiranjem več poezij in zapisov. Ko smo dospeli do meje, sta se nam pridružila Ivo Jevnikar iz Trsta in Erika Jazbar iz Gorice, ki sta nam izčrpno poročala o obeh koncentracijskih taboriščih. Z razliko od prve ekskurzije, so v teh taboriščih bili pretežno prebivalci iz območja, ki so

ODTISI 2 - 2022 GONARS

ga Italijani poimenovali Ljubljanska pokrajina; v slovenskem slučaju so bili iz Ljubljane, Notranjske in Dolenjske. Kar težka številka: v njih se je zvrstilo 25.000 zapornikov iz območja, ki je takrat imelo 330.000 prebivalcev!

Najprej smo se ustavili v Gonarsu na pokopališču, kjer je jugoslovanska oblast leta 1973 postavila spominsko kostnico za zapornike, umrle v teh taboriščih: gonarskim umrlim in pokopanim na lokalnem pokopališču so pridružili tudi tiste, ki so bili pokopani v Padovi ali kje v bližini. Obeležje je v obliki dveh polkrogov, kjer se v podzemnih vežicah nahajajo neke vrste odprti nichos, v njih pa so kovinaste žare z imeni umrlih, dnevom smrti in kje so bili pokopani. Ker je to uredila jugoslovanska komunistična oblast, si je prilastila tudi pravico dodati na vse žare rdečo peterokrako zvezdo. Kar ne odgovarja resnici: umrli so bili večinoma krščanski ljudje. V Gonarsu so fašisti taborišče pripravili v začetku leta 1942. Bilo je nekaj lesenih barak. Ko se je nabralo veliko jetnikov – sredi leta jih je bilo že 6.000, – so taborišču dodali še dva dela. Pa niso delali barak, kar v šotore so jih dali. V prebranih pričevanjih so omenjeni veliki šotori, za dvajset oseb, naš očka Slavc pa je vedno pravil, da jih je bilo po šest in če se je eden obrnil, se je moralo vseh šest (tudi kratki so bili, zato so njemu noge vedno ven štrlele). Taborišče je delovalo do razpada Italije 8. septembra 1943: straže so izginile, takratni ujetniki pa so si poiskali poti nazaj v svoje kraje. Kot rečeno so zaporniki prihajali iz po Italija-

nih okupiranih krajev. Da bi si fašisti olajšali delo za red, ki so ga partizani kršili s svojimi atentati in poboji, so Ljubljano ogradili z bodečo žico in prehod je bil mogoč samo na določenih krajih s propustnico. To jim je tudi omogočalo, da so ob prilikah zaprli izbrano četrt (barrio) in odpeljali predvsem moške, med katerimi je bilo veliko izobražencev, študentov, ne glede na to ali so bili revolucionarji ali miroljubne osebe.

Vendar je bilo v Gonarsu zaprtih tudi veliko žensk in otrok. Med okoli 450 žarami je v osariju tudi veliko takih z ženskimi imeni. In tudi otroci so med njimi.

Največja tegoba je bila lakota. Ujetniki so izgubili ne samo energijo, ampak tudi telesno maso. Marsikdo je izgubljal zavest in pocepal po tleh; lakota je kriva za veliko smrti v Gonarsu.

Med umrlimi so tudi tisti, ki so bili v taborišču na otoku Rab. Tam je bilo eno izmed najkrutejših italijanskih koncentracijskih taborišč, kjer so bile razmere znatno slabše. Ko je ob neki priliki voda poplavila taborišče na Rabu, so morale italijanske oblasti tudi zaradi mednarodnega pritiska in vatikanskih zahtev premestiti del zapornikov v Gonars in Chiesanuovo pri Padovi. A kaj: mnogi so od skrajne oslabelosti v prvih dneh preselitve umrli.

Prilika za malodušje in depresijo torej ni manjkalo. Marsikdo si je pomagal s kako dejavnostjo. Med takimi je najbolj znan slikar Marjan Tršar, ki je razvijal svoje risarske sposobnosti in si s tem lajšal bolečine. Uspelo mu je več risb ohraniti in prinesiti nazaj v Slovenijo (nje-

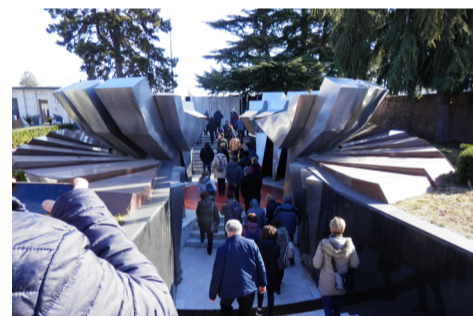
gov je eden izmed edinstvenih primerov: bil je zaprt tudi v komunističnem koncentracijskem taborišču v Teharjah in tudi z risanjem uspel preživeti). Drugi je bil pesnik France Balantič, ki sicer v Gonarsu ni pisal pesmi, je pa tam načrtoval in ustvarjal zamisel o sonetnem vencu sonetnih vencev.

Pomoč je začela počasi prihajati v obliki paketov s hrano s strani domačih in dobrohotnih ljudi. Pa tudi z vlaganjem prošenj pri italijanskih oblasteh za izpustitev. Pri tem je predvsem bil aktiven škof dr. Gregorij Rožman. Dokumentirano je, da je posredoval s svojimi prošnjami pri italijanskih oblasteh za več kot 1300 zapornikov. Na spletu je več portalov s sezname imen; med njimi najdete ime marsikatere osebe iz naše skupnosti.

GB

Opisi slik:

- 1: Trojezično obeležje kostnice.
- 2: Dostop do krajev, kjer so žare umrlih.
- 3: Kot izredno pozornost so nam dovolili vstop do žar, sicer je to možno le na novembrski spomin umrlih.
- 4: Pogled na skupino žar s posmrtnimi ostanki.
- 5: Slika z dvema žarama.

OkrOgle OBLETNICE | Jurij Slatkonja (1456 - 1522)

26. aprila se bomo spominjali 500-letnice smrti škofa Jurija Slatkonje. Bil je prvi rezidencijalni škof na Dunaju. Leta 1498 je postal ustanovitelj in zborovodja dunajskega dvornega pevskega zbora oziroma zbora kapelskih dečkov. Iz tega zbora je kasneje nastal zdaj svetovno znani Zbor dunajskih dečkov. Pokopan je v stolnici sv. Štefana na Dunaju.

Jurij Slatkonja, (nemško Georg von Slatkonja, tudi Jurij Chrysippus), slovenski škof, zborovodja in skladatelj, se je rodil v Ljubljani 21.

marca 1456. O njegovem rodu in njegovih mladih letih ni nič znanega. Izobraževal se je v Ljubljani, od leta 1473 v Ingolstadt, in od leta 1475 na Dunaju, kjer je na glasbeni fakulteti leta 1477 pridobil akademski naslov baccalaureat (baccalaureus).

Ustanovitelj »Dunajskih dečkov«

»Dunajski dečki« so najbolj znan pevski zbor na svetu. Zbor deluje že več kot pet stoletij, konec 15. stoletja ga je zasnoval Slovenec Jurij Slatkonja.

Po končanem študiju na Dunaju leta 1477 je Slatkonja na cesarskem dvoru postal kaplan in kantor (zborovodja). Cesar Maksimilijan I je glasbeno nadarjenemu Slatkonji zelo zaupal. Na cesarjevo željo je Slatkonja leta 1498 us-

tanovil in postal pevski mojster (zborovodja) dvornega pevskega zbora – zbora kapelskih dečkov. Najprej je bil majhen zbor šestih dečkov, ki so prihajali iz različnih delov cesarstva. Por njegovim vodstvom je zbor zaslovel po vsem cesarstvu in vplival na razvoj glasbe.

Iz tega zbora je nato nastal zdaj svetovno znani Zbor dunajskih dečkov (Wiener Sängerknaben). Slatkonja je skrbel za zadostno število pevcev, vodil vaje, skrbel za repertoar in tudi sam skladal.

Do leta 1918 so Dunajski dečki peli samo za cesarski dvor in na državnih dogodkih. Po razpadu Habsburške monarhije po prvi svetovni vojni je Zbor dunajskih dečkov dobil sedanje značilne mornariške uniforme in postal zasebna ustanova. V zboru pojejo dečki, stari od 11 do 14 let.

Prvi dunajski škof

Slatkonja pa ni poznan samo kot ustanovitelj slavnega Zbora dunajskih dečkov, ampak je bil tudi prvi dunajski škof. Za škofa cesarske prestolnice je bil imenovan leta 1513. Kljub opravljanju škofovske službe je še vedno ostal vodja glasbene kapele.

Slatkonja je imel v svojem škofovskem grbu zlatega konja na belem polju, saj je svoj pri-

imek najverjetneje napačno izpeljeval iz besed zlat in konj. Njegovi dunajski prijatelji, ki so spadali v krog humanistov, navdušenih nad antiko, pa so njegov priimek pogrčili v Chrysippus (zlati konj po grško).

Škof Slatkonja je imel mnogo težav najprej s stolnim kapituljem, kasneje, zlasti v letih, ko se je začelo širiti luteranstvo, s teološko fakulteto in z univerzo. Zadnja tri leta mu je zdravje pešalo in je dobil koadjutorja. Dve leti pred smrtjo mu je slikar Bernard Strigel naslikal Marijino smrt. Na sliki je upodobljen tudi Slatkonja s svojim patronom sv. Jurijem, ki ima poteze cesarja Maksimilijana I.

Škof Slatkonja je umrl 26. aprila 1522. Njegov grob je v severni stranski ladji katedrale sv. Štefana na Dunaju. Nagrobnik ga kaže v naravni velikosti, oblečenega v škofovski ornat.

Pripravil: Jože Jan

Vir: Wikipedia, Slovenska biografija, Aleteia, Radio Ognjišče

70 LETNICA ZAVODA ŠKOFA DR. GREGORIJA ROŽMANA V ADROGUÉ

201 slovenskih fantov nas je šlo skozi ta zavod med leti 1952 in 1976, ko je bil ukinjen. In to ni bila majhna stvar.

Posebno prva leta smo skoraj ves čas, razen med urami tukajšnje šole, preživeli čisto v slovenskem okolju, se pogovarjali v materinščini, peli in opravljali verske obrede v slovenščini, z izjemo sv. maše, ki je bila do leta 1962 še latinska.

Imeli smo stike z našimi bogoslovci, ki so nam pripovedovali o svojih izkušnjah in nas učili slovenščino in našo zgodovino. Za nas so skrbele izredne osebnosti: rektor dr. Franc Gnidovec, špiritual dr. Filip Žakelj, - še se spominjam, kako nam je v začetku vsakega meseca zatrjeval: "Ta mesec je še prav posebno Marijin mesec..."; naši prefekti, najprej začasni, g. Starc.

takrat še bogoslovec, potem dr. Kukavica, zatem pesnik in pisatelj dr. Franc Rozman, nato že bivši zavodar g. Marjan Bečan. Pogovarjali smo se lahko z dr. Ahčinom, z dr. Ignacijem Lenčkom, danes bi rekli "un lujo total". Izdajali smo tudi prvo mladinsko revijo "Zavodar", v začetku v obliki rokopisa.

Pravzaprav je naša izseljenska generacija, ne samo zavodarij ampak sploh vsi, rasla v naši strnjeni skupnosti s številnimi intelektualci, duhovniki, učitelji, profesorji, umetniki in javnimi delavci, ki so z odhodom iz do-

movine vse izgubili, a so z neizmernim idealizmom in požrtvovalnostjo ohranjali in nam posredovali nauke in vrednote, značilne za poštenega Slovence. Vse to je bilo še posebej zgoščeno v zavodskem življenju.

Res smo privilegirana generacija. Tega se zavedamo in poskušamo, v kolikor nam še dopuščajo sedanje razmere in visoka leta, vse to prenesti na naše potomce.

Malo zgodovine o nastanku zavoda:

Ustanovljen leta 1952 je do leta 1976, ko je prenehal - časi in navade so se pač spremenile-, šlo skozi to ustanovo 201 slovenskih fantov - zavodarjev, ki nosimo ta pečat in smo nanj ponosni. Nekako ljubljanski škofovi zavodi v malem.

Kako je po treh, štirih letih našega prihoda v to deželo prišlo do tega, da je bil ustanovljen deški zavod? Ob prihodu naših begunskih bogoslovcev v Argentino, se je škof iz San Luisa ponudil, da jih sprejme v svoje semenišče.

Formalno so pa še pripadali Ljubljanski škofiji, a so leta 1951 kar na hitro morali to semenišče zapustiti.

V glavnem z denarjem nabirk, ki jih je v severni Ameriki sprožil škof dr. Gregorij Rožman, so tukajšnji dušni pastirji kupili večjo stavbo z zemljiščem v kraju Adrogué, kakih

23 km južno od mesta Buenos Aires.

Takoj se je začelo s predelavo prostorov za namestitve bogoslovcev, z gradnjo kapele in tudi novih prostorov za deški zavod, ki je bil prvotno namenjen za srednješolce, ki bi obiskovali državno gimnazijo Colegio Nacional Almirante Brown, oddaljen kakih 15 kvadrov (po spominu). Kasneje so bili sprejeti tudi osnovnošolci petega in šestega razreda, ki pa so hodili v privatno katoliško šolo Euskal Echea v bližnje naselje Llavallol.

Prvi vpisani gimnazijci smo bili Jože Kosanc, Lojze Mehle in pisec teh vrstic, Franci Markež.

Colegio Nacional Almirante Brown je bil ustanovljen leta 1929, zidan na oddaljenem delu vrta bivšega hotela "La Delicia", tudi "Las Delicias", (1873), v katerem se je dolga leta, posebno še poleti, zbirala vsa politična, gospodarska, gosposka in kulturna elita Buenos Airesa in tam tudi prirejala svoja slavnostna praznovanja.

Ta gimnazija Almirante Brown je v tistih časih sodila med najboljše državne šole daleč naokoli. Ni mi znano, zakaj so ji spremenili to tradicionalno ime in se sedaj imenuje Escuela Secundaria N°12 in N°13. S tem je tudi naša šolska himna "Somos del Almirante Brown, el Colegio Nacional, nuestro nombre simboliza glorias del río y del mar..." verjetno šla v pozabo.

Spominjam se še, kako je msgr. Orehar nas prve tri srednješolce spremljal v Adrogué, da se vpišemo za sprejemni izpit. Bilo nas je okoli 600 kandidatov za 160 prostih mest. Potem nas je pa povabil na kosilo v hotel Las Delicias, takrat že v dekadenci; kmalu zatem so ga porušili.

Prvo leto nas je bilo v zavodu devet, poleg nas treh gimnazijcev še ljudskošolci Mirko Grbec (duhovnik), Primož Marolt, mendoščana Rok in Lojze Pustovrh, Janez Škulj ter pred kratkim umrli duhovnik Franc Urbanija.

Naslednje leto, če se prav spominjam, nas je pa bilo že sedemnajst, med njimi sedanji duhovniki dr. Jure Rode, g. Marjan Bečan in dr. Edo Škulj.

To naj bo za danes, ob mesecu 70. obletnice tega nam dragega zavoda. Ob priliki bom skušal napisati še več podatkov o zavodu in semenišču.

Prav tako pozivam bivše zavodarje, naj kaj napišejo o svojih zavodskih doživetjih.

Predvsem pa vabim vse nekdanje zavodarje, da se v petek, 29. aprila ob 19. uri, v slovenski cerkvi Marije Pomagaj zberemo pri sveti maši, da skupno proslavimo to pomembno obletnico.

Franci Markež

VOLITVE V SLOVENIJI Franci Medic, kandidat NSi v Idriji

Po osamosvojitvi Slovenije leta 1991 se je iz Argentine v Slovenijo preselilo kar nekaj družin. Glavni razlog za to so neprekinjene ekonomske krize, v zadnjih časih pa tudi socialna kriza in kriza vrednot. Eden od njih je Franci Medic, ki je se je z družino preselil v Slovenijo leta 2000. Kako ga je Slovenija sprejela, kako se je z družino življal v slovensko družbo ter mnogo drugega nam je povedal med prijetnim pogovorom:

→ Najprej kratka predstavitev. Kdaj in zakaj si se preselil v Slovenijo?

Razlogov za tako velik korak je običajno več, a najbolj pomemben je vezan na kar mi je oče vedno pravil. On je mlad umrl, 53 let je imel, to je bilo leta 1973, ko sem bil star 15 let. Spomnim se, ko mi je pripovedoval, kakšno je bilo življenje v Sloveniji in da bomo, ko bo Slovenija samostojna, ko ne bo več komunizma, "šli nazaj". Tega on ni dočkal, a srčnost, s katero so vsakič bile te besede izrečene, je v meni pustila globok pečat. Tudi moja mama je živela in umrla s srcem v Sloveniji, v Idriji je tudi pokopana.

Konec sedemdesetih let me je oče moje mame vabil, naj pridem spoznati Slovenijo. Takrat sem študiral in pri nas niso takšni bili časi, ki bi takšen podvig dopuščali. Nisem šel, zato tudi mojega starega očeta nisem nikoli osebno srečal.

V začetku devetdesetih let, v času ko se je Slovenija osamosvajala, smo v Argentini dobili obisk bratranca moje mame. Gospodarstvenika, tudi politika, s katerim sem imel priliko debatirati o rečeh, ki so se ravno v tistih trenutkih dogajale v Sloveniji. Tudi on me je vabil v Slovenijo, a že bolj odločno mi je svetoval, naj jo pridem pogledati z očmi morebitne preselitve.

V tistih časih sva s ženo Barbaro že imela prvorojenko Barbaro in bila sva v pričakovanju naše Nadie, selila sva se v svojo prvo lastno hišo v Castelarju. Z leti so družinski in tudi službeni izzivi dopuščali zelo malo prostora za kaj drugega, a Slovenija je bila še vedno tam

nekje, a zdaj že v najinih, skupnih mislih.

Odločitev je padla, ko sem bil jaz zaposlen pri podjetju Oblak. Imel sem dobro službo kot vodja Plana in logistike v firmi, kjer sem se tako osebno kot profesionalno zelo dobro počutil. A žal se je položaj v Argentini začel spreminjati: gospodarske in predvsem družbene razmere so se zelo hitro slabšale, »nisem videl luči na koncu tunela«. In sem rekel ženi Barbari: kaj, če je čas, da bi šli poizkusiti v Slovenijo?

→ Koliko časa se pa ukvarjaš s politikom?

Kljub mojemu poklicu so mi bile družbene teme vedno blizu. Debatam o družbeni problematiki, pravičnosti, enakopravnosti in solidarnosti sem se vedno rad pridružil. Torej, moja »političnost« sem čutil že v mladosti. V Argentini nisem imel motivacije, nisem videl alternative, da se bi v politiki tudi udeleževal. Glede Slovenije je pa to bilo malo drugače, že v Argentini sem se kmalu po osamosvojitvi včlanil v takratni SKD, v Sloveniji sem se pa pridružil naslednici SKD-ja, torej Novi Sloveniji - krščanskim demokratom, pod vodstvom dr. Andreja Bajuka.

Čutil sem, da imam možnost družbi vrniti nekaj od tega, kar mi je dala, v obliki udeleževanja v politiki. Tako sem leta 2018 v lokalni listi NSi-ja kandidiral za svetnika v svetu občine Idrija in bil izvoljen za štiriletni mandat. V tej sestavi sem tudi predsednik odbora za finance in proračun občine.

Poleg tega sem tudi predsednik sveta Zavoda za Turizem Idrija in član nadzornega odbora Nogometnega Društva Idrija, v katerem sem bil pobudnik ponovne ustanovitve članske ekipe, kjer že drugo leto igrata moja sinova Franci in Ivan.

→ V Sloveniji obstajata samo dva nivoja politike, lokalna (občinska) in državna, ker pač nimamo regij, ali provinc kot v Argentini.

Ja, in to je tudi problem. Kljub majhnosti Slovenije je Ljubljana zelo daleč od podeželja. Seveda ne dobesedno v pomenu oddaljenosti, ampak v tem, da državna in občinske uprave

niso usklajene pri enakomernem razvoju slovenskega ozemlja. Zaradi tega močno podpiram pobudo za ustanovitev regij. Prepričan sem, da bo z manj birokracije in več upraviteljskih pristojnosti blizu ljudem, ta problem če že ne rešil vsaj drastično izboljšal.

→ Si prešel, kako bi temu rekel - naravno - k Novi Sloveniji, ali si se kdaj poigral z mislijo na kakšno drugo stranko?

Vedno sem bil Krščanski demokrat. Demokrat zato, ker boljše družbene ureditve ne poznam. Krščanski pa zaradi vrednot, v katerih sem bil vzgojen in jih živel v Slovenski skupnosti v Argentini.

Že davno mi je nekdo pravil, da je bistvo politike gradnja mostov. Temu pritrjujem in zato mi je bila odločitev za SKD in kasneje NSI naravna.

Svoboda, pravičnost in varnost so vrednote, ki jih tokrat v svoji kampanji NSi posebno izpostavlja. Dati človeku možnost, da razvije svoje potenciale v okolju socialno-tržnega gospodarstva iz postavo družine kot osnovne celice družbe je načelo, ki ga zelo podpiram. In to je NSi: graditeljica mostov znotraj močno polarizirane slovenske družbe.

→ Povej, ali si imel kdaj težave, zaradi tvoje ga argentinskega porekla?

Na srečo za vse težave niti ne izvem (smeh). Ko sem imel uradno predstavitev kandidature me je novinarka Primorskih novic postavila isto vprašanje. Odgovoril sem, da jaz to razumem kot prednost in ne slabost. Določene stvari vidim skozi druga očala, ki so bila Slovincem več kot pol stoletja prepovedana, nekateri se jih še danes ne upajo nositi.

Kot argentinski Slovenec se počutim ponosen. Ponosen na svoje korenine, svoje prednike in ponosen, da sem bil član Slovenske skupnosti v Argentini. Poleg dveh sester in njenih družin, ki so ostali v Argentini, najbolj pogrešam prav to, družabnost v slovenskih domovih v Argentini. Biseri, ki so vredni, da jih še vedno z vso zavzetostjo negujete.

→ Kaj bi moralo bralce Svobodne Slovenije še posebej zanimati glede tvoje kandidature? Veliko Slovincem je v preteklosti emigriralo, kar se dogaja v veliko manjšem številu tudi

danes. Menim, da se je odnos do Slovencev v zamejstvu in izseljenstvu v tridesetih letih izboljšal, a to gre zelo počasi. Kot poslanec se bom prizadeval za nadgradnjo tudi teh mostov, da se bodo Slovenci po svetu dejansko počutili bliže matični domovini. Da bodo gospodarske, kulturne in izobraževalne vezi bolj učinkovite in dolgotrajne.

→ Mnogi Argentinski Slovenci imajo volilno pravico. Nekateri jo z navdušenjem uveljavljajo, drugi pa je ne uporabljajo dosledno, morda ker se jim zdi preveč komplicirano ali pa nimajo pravih informacij o političnem sistemu in trenutni politični situaciji. Kaj bi jim svetoval?

Kot prvo bi jim svetoval, da preberejo tvoj članek »24. APRILA: DRŽAVNOZBORSKE VOLITVE V SLOVENIJI« v zadnji Svobodni Sloveniji.

Drugače pa imajo tudi Slovenci v Argentini sorodnike, ki živijo v Sloveniji. Verjetno jim ni vseeno, kaj se dogaja v Sloveniji, ali je na oblasti vlada, ki dela za dobrobit ljudi ali ne. Že samo to bi moralo motivirati ljudi, da gredo na volitve, da bi sorodniki živeli bolje. Sicer pa tudi v Sloveniji ne hodijo vsi na volitve, ne moremo torej pričakovati da se bi Slovenci v Argentini vsi udeleževali volitev. Ljudje smo si različni.

Vrednote, ki sem jih zgoraj naštel: svoboda, pravičnost in varnost niso mogoča v brezbrizni družbi. Mislim, da ima vsak državljan pravico in tudi dolžnost izvoliti svoje predstavnike. Drugače se sam sebe izključuje iz družbenega telesa. Demokracija ni samoumevna, demokracijo je treba braniti tako, kot jo branijo tudi nekateri starejši, ki pri devetdesetih letih še vedno hodijo na volitve ali pokličejo volilno komisijo, da oddajo svoj glas na domu.

Kot zadnje želim vsem bralcem Svobodne Slovenije, vsem Slovincem v Argentini vesele in doživete Velikonočne praznike. Bog vaš živi!

Pogovarjal se je Marko Gaser

Pogovor lahko v celoti preberete na naši spletni strani:

Želimo vam vesele in blagoslovljene velikonočne praznike!

Dragi rojaki,

želim vam blagoslovljene in lepo preživete velikonočne praznike. Naj bodo prežeti tudi z lepimi slovenskimi običaji, predvsem pa naj globoko sporočilo Velike noči napolni z upanjem in veseljem vaš vsakdan!

dr. Helena Jaklitsch
ministrica

REPUBLIKA SLOVENIJA
**URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU**

Jezus Kristus je vstal od mrtvih, vstali bomo tudi mi!

VERA V TO RESNICO JE PODLAGA NAŠEMU UPANJU IN POGUMNEMU PRIČAKOVANJU PROHODNOSTI. TO ŽELIMO VSEM ROJAKOM V ARGENTINI!

**DUŠNOPASTIRSKA PISARNA
ODBOR ZA SLOVENSKO HIŠO
DUHOVNO ŽIVLJENJE IN OZNAILO**

»Minil je dan trpljenja, aleluja
Prišel je dan vstajenja, aleluja«

Vesela pesem naj doni v naših domovih, saj vemo, da za vsakim Velikim petkom pride Velika nedelja, ko se spominjamo zmagoslavnega Jezusovega vstajenja. To je največja skrivnost naše vere, ki nam daje moč in upanje v naše vstajenje.

Skupaj z vsemi prijatelji in dobrotniki pojemo:
Kristus je vstal, Aleluja!

ZVEZA SLOVENSkih MATER IN ŽENA

Kristus je vstal!!

Naj toplina, ljubezen in sreča napolnijo vaš dom!

Vam iz srca želi
Slomškov dom

»Zveličar naš je vstal od smrti
in raj odprl nam je zaprti.
Aleluja, aleluja, aleluja!«

SLOVENSKI DOM CARAPACHAY

želi vsem članom in rojakom po svetu
blagoslovljene velikonočne praznike!

»Jaz sem vstajenje in življenje:
kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre;
in vsakdo, ki živi in vame veruje,
vekomaj ne bo umrl«

(Jn 11,25-26)

Veselimo se zmage življenja nad smrtjo in z zaupanjem stopajmo po poti odrešenja.

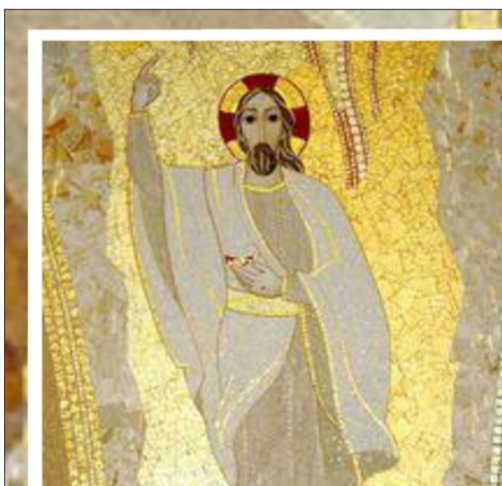
Veselo in blagoslovljeno Alelujo vam iskreno želi
NAŠ DOM SAN JUSTO

Angeli nam sipljejo srečo iz neba,
Z nami se radujejo Sina božjega.
Vstal iz groba skalnega z lastno je močjo;
Aleluja scra vsa mu zato pojo.
Jezus je od mrtvih vstal, ne umrje več,
Kri za nas je daroval, zdrobil smrti meč.

Blagoslovljene velikonočne praznike
Vam želi Slovenski dom San Martín!

*Aleluja, pojte z nami,
Jezus od mrtvih je vstal.
Bratje, sestre, nismo sami:
"Mir vam bodi", je dejal.*

S prenovljenim upanjem bodimo pogumne priče, da je ljubezen močnejša od sovraštva.

DRUŠTVO SLOVENSKA VAS
želi vsem članom in prijateljem
vesele velikonočne praznike
April 2022

Bleščeča zarja velikonočnega jutra naj vas vedno znova napolnjuje z upanjem, da je življenje močnejše od smrti in ljubezen močnejša od sovraštva.

To je iskrena želja za vse člane,
znance in prijatelje

PRISTAVSKE DRUŽINE
Slovenska Pristava - Castelar

KOLEDAR

14. aprila ob 20.00

Veliki četrtek, obredi v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj

15. aprila ob 19.00

veliki petek, obredi v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj

16. aprila

blagoslov jedi po slovenskih domovih

16. aprila ob 21.00

velikonočna vigilija v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj

17. aprila

Velikonočna nedelja

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

ZASTAVA

7. aprila praznujemo Dan slovenske zastave. Na ta praznik se spominjamo 7. aprila 1848, ko je slovenski domoljubni študent Lovro Toman s somišljeniki prvič izobesil slovensko trobojnico na Wolfovi ulici 8 v Ljubljani.

Slovenska zastava je poleg grba in himne eden od državnih simbolov Republike Slovenije. Spoštovanje do države kažemo tudi s spoštovanjem do njenih simbolov.

*Naprej zastava slave,
na boj junaška kri
za blagor očetnjave
naj puška govori!
Z orožjem in desnico,
nesimo vragu grom,
zapisat v kri pravico,
ki terja jo naš dom.
Naprej zastava slave,
na boj junaška kri,
za blagor očetnjave
naj puška govori!
Draga mati je prosila,
roke okol' vrata vila,*

*je plakala moja mila,
tu ostani ljubi moj!
Zbogom mati, ljuba zdrava,
mati mi je očetnjava,
ljuba moja čast in slava,
hajdmo, hajdmo, zanjo v boj!
Naprej zastava slave,
na boj junaška kri,
za blagor očetnjave
naj puška govori!
Naprej! Naprej!*

»Naprej zastava slave« avtorjev pesnika Simona Jenka in skladatelja Davorina Jenka je nastala leta 1860 in se hitro uveljavila kot slovenska neuradna himna vse do uradne uvedbe Zdravljice leta 1990. Danes je himna Slovenske vojske.

Tudi o zastavi govorijo pregovori, politiki in umetniški ustvarjalci:

• Stara zastava – ponos kapitana.
(italijanski pregovor)

• Levica je alergična ne samo na zgodovino, ampak celo na himno in zastavo.
(Jose María Aznar, španski politik)

• Zastava je utelešenje, ne čustva, ampak zgodovine.
(Woodrow Wilson, 28. predsednik ZDA)

• Postavimo na novo zastavo te besede zmagovalne ljubezni: »Z vsemi in za dobro vseh«.
(José Martí, kubanski pisatelj in politik)

• Kaj, če bi zažgali vse druge zastave in ohranili samo našo?
(Mario Benedetti, urugvajski pisatelj)

• Zastava mora plapolati nad vso republiko v bratski solidarnosti, v čast naroda, za ponovno vzpostavitev moralnih vrednot, obnovo državnih institucij in doseglo resnične narodne suverenosti.
(Hipólito Yrigoyen, argentinski politik)

• Nenasilje mora biti edina bojna zastava med človeškimi vojskami. Nenasilje bo prevladalo.
(Mahatma Gandhi, indijski politik in aktivist za človekove pravice)

• Kdor ne spoštuje svoje zastave, ne spoštuje svojih rojakov.
(Neznani avtor)

Pripravil: Jože Jan

NEDELJA, 24. APRILA 2022

VOLITVE

v Državni zbor
Republike Slovenije

Glasovanje na
Veleposlaništvu v Buenos
Airesu ali po pošti.

“ZDAJ GRE ZA
SLOVENIJO!”

Zbornik ob 30-letnici slovenske države lahko naročite na naslovu
svobodna.ba@gmail.com

**MLADINSKA
VELIKA NOČ
2022**
Rušiti zidove, graditi mostove.

Na Veliki četrtek
ter Veliki petek
v Slovenski hiši

68. Misijonska tómbola

7/8/2022

Sprejemamo dobitke in finančno podporo. Bodimo velikodušni! Estamos recibiendo donaciones de dinero y premios para la tómbola. ¡Seamos generosos!

Kontaktirajte se s predsednikom svojega doma. Comuníquese con el presidente de su asociación.

ali / ó

Lučka Makek: 11 3175-0822
Regina Truden Leber: 11 4148 6228
68.misijonskatombola@gmail.com

Svobodno Slovenijo podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

briganti
PREMIUM LEATHER SHOES

KOPAC S.A.
Fábrica de tubos y envases de cartón

GOLOMAX
SUPERMAYORISTA DE OFERTAS

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

CKC
LABORATORIOS CKC
ARGENTINA S.A.

CA
CONSULTORES
ASOCIADOS

Grupo HZ

oblak®